

ut tres cōmunī canēt. choro in plurimis respondēte.

DE LECTIONIBVS.

Ca. LII.

LECTIONES pronūciare, atque institutionis esse
1 Iudeorū traditio habet. Nam & ipsi legitimis
præfinitisq; diebus ex lege et prophetis lectio-
nibus utuntur. & hoc de ueteri patrum institutione
seruantes. Est autem lectio non parua audientiū edifi-
catio. unde oportet ut quando psallitur, psallatur ab
omnibus. cum oratur, oretur ab omnibus. cum lectio
legitur, factō silentio eque audiatur a cunctis. Nam &
si tunc superueniat quisq; cū lectio celebratur, adoret
tantum deum. & præsignata fronte, aurem sollicitè ac-
commodet. Patet tempus orandi cum omnes oramus.
patet cum uoluerit orare priuatim, obtentu orationis.
ne perdidideris lectionem, quia non semper quilibet pa-
ratam eam potest habere, cū orandi potestas in p̄mptu
sit, nec putes paruā nasci utilitatem ex lectōnis auditu.
si quidem oratio ipsa fit pinguior, dum mens recenti
lectiōe signata, per diuinarum rerum (quas nuper au-
diuit) imagies currit. Nam et Maria soror Marthę, que
sedens ad pedes Hiesu sorore neglecta, uerbū intētius
audiebat, bonā partem sibi elegisse dñi uoce firmata.
Ideo & diaconus clara uoce silentium admōet, ut siue
dum psallitur, siue dum lectio pronūciatur, ab oibus
vnitas conseruetur, ut quod omnibus prædicat, equa-
liter ab omibus audiatur. Quicumq; enim officium
decenter et rite peragere uult, doctrina & libris debet
esse imbutus, sensuumq; ac uerborum scientia peror-
natus, ita ut in distinctionibus sententiarum intelligat
ubi finiatur iunctura, ubi adhuc pendeat oratio, usq;
ubi sententia extrema claudatur, sicq; expeditus, uim
pronuntiationis obtinebit, ut ad intellectum mentes
omniū sensusq; permoueat. Discernendo genera pro-